

det; det andet beror på en tilladelse fra boligministeren. Det synes jeg er kritisabelt.

Fremskridtspartiet, Venstre og De Konservative er kommet frem til, at den nemmeste måde at undgå misbrug på – af offentlige midler og af lejernes midler – simpelt hen er at sige, at vi altså nu skal have skidt og kanel i hver sin skål. Så må de offentlige midler gå til det, de oprindeligt var beregnet til, nemlig at skaffe billige boliger til dem, der ikke kan klare sig selv, og så må lejerne selv bestemme, hvad for nogle aktiviteter de vil bruge deres egne private penge til.

Kommunernes sociale forvaltninger har rigelig lejlighed til at træffe beslutninger om, at de kan yde tilskud til både den ene og den anden slags foranstaltning. Vi vil bare ikke have det blandet sammen med husejen, men dermed være ikke sagt, at man ikke kan afholde den.

Det er her, forskellen er, og det er en rigtig forskel. Jeg synes, at alt det, vi har været igennem det sidste års tid, har været så alvorligt, at man med rette kan sige, at det ikke er muligt for selskaberne selv at holde styr på, hvad de lovligt kan, og hvad de ikke kan, og nu gør vi det ved at sige, at tingene skal i to forskellige skåle.

Bare for at tage et eksempel synes jeg, det er meget forfærdeligt at tænke på, at vi ikke kan få afklaret hos boligministeren, om KAB f.eks. har momspligtige virksomheder.

Jeg synes, det er meget betænkeligt, at vi får sendt bilag ude fra byen, som sandsynliggør, at den skødeskrivningspraksis, der fandt sted i Lejerbo, som det uvildige advokatfirma sagde var ulovlig, og som var en af de helt store sager, også foregår i KAB.

Det ved vi, det ved boligministeren, og alle danskere har kunnet læse det i avisen.

Et halvt år efter, at statsministeren har sagt, det nu skal være slut, skal vi altså her i Folketinget udsættes for, at vi oven i købet skal udvide lovforslaget. Vi udvider det på masser af områder ved nu at tillade alle disse aktiviteter, men på et særligt område ved at blåstemple KAB som det eneste selskab i Danmark, der lovligt kan administrere private udlejningsejendomme, når vi samtidig kan stille meget store spørgsmål ved, om den aktivitet, selskabet hidtil har udøvet, har været lovlig.

Det synes jeg simpelt hen ikke hverken regeringen eller Folketinget kan være bekendt, og jeg synes, at de, der stemmer for det, må sidde med en meget flov smag i munden, hvis det viser sig, at forholdene i KAB er at sammenligne med Lejerbos.

Jeg synes i øvrigt, det er mærkeligt, at boligministeren så stædigt fortæller Boligudvalget, at så vidt det er boligministeren bekendt, er det ikke noget, der ligner Lejerbo. Hvordan kan boligministeren vide det, når han slet ikke har undersøgt det endnu?

Der er masser af andre spørgsmål, som vi ikke har fået svar på, og det vil vi bruge udvalgsbehandlingen til mellem anden og tredje behandling, kan jeg lige så godt fortælle boligministeren med det samme. Der vil blive stillet en scribe ændringsforslag, og hvis flertallet stemmer Fremskridtspartiets, Venstres og De Konservatives ændringsforslag ned – og de er valgt, fordi de er principielle – skal vi nok få fabrikeret alle de ændringsforslag frem til tredje behandling, som tager de værste tidsler ud af lovforslag nr. L 51.

I hvert fald er der ét ændringsforslag, som jeg allerede nu kan bebude kommer, og det er et ændringsforslag, som simpelt hen forhindrer, at KAB som det eneste selskab kan fortsætte med at drive privat boligadministration, samtidig med at dets forhold undersøges. Man kan godt sige det på den måde, at vi herved vil suspendere dets virksomhed, indtil undersøgelsens resultat foreligger, og hvis ikke et flertal i Boligudvalget og i Folketinget kan bakke op om et sådant ændringsforslag, må jeg sige, at man ikke alene trykker på knapperne med bind for øjnene, men er fuldstændig ligeglad med, at det så simpelt hen kun handler om at give magten til selskaberne på lejernes bekostning.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er rigtigt, som fru Kirsten Jacobsen sagde, at de ændringsforslag, som er stillet fra de borgerlige partiers side, markerer en meget principiel, meget grundlæggende afstandtagen fra det almennyttige byggeri og fra stort set alt, hvad der foregår, og fra stort set alle de mennesker, som aktivt deltager i at få disse ting til at fungere og skabe en ramme for tilværelsen for en masse mennesker, herunder en masse mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet i dette samfund.

Det er en klar holdning; man kunne med fuld ret faktisk godt sige, at det er en gammeldags klasseholdning. Det er en holdning, som er rettet direkte imod de dårligst stillede i dette samfund. Det er en ren melding fra de tre partiers side, og den er, som fru Kirsten Jacobsen efter min mening fuldstændig korrekt sagde, helt klar og principiel.